

Sygn. akt II CSK 762/14

POSTANOWIENIE

Dnia 23 czerwca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Karol Weitz

w sprawie z wniosku Zakładu [...] Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S.
przy uczestnictwie M. K. i J. K.

o stwierdzenie zasiedzenia,

na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 23 czerwca 2015 r.,

na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy

od postanowienia Sądu Okręgowego w S.

z dnia 6 czerwca 2014 r., sygn. akt II Ca [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być wobec tego osiągnięty tylko przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

W niniejszej sprawie nie zachodzą przesłanki przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej od postanowienia Sądu Okręgowego w S. z dnia 6 czerwca 2014 r. Wnioskodawca powołał się na to, że w sprawie występują dwa istotne zagadnienia prawne dotyczące tego, czy sama zgoda właściciela nieruchomości na wejście na jego grunt i wykonanie prac budowlanych może stanowić tytuł prawny do korzystania z nieruchomości będący przeszkodą do rozpoczęcia biegu terminu zasiedzenia służebności przesyłu i czy tytuł prawny, którego treść nie odpowiada treści takiej służebności, wyłącza rozpoczęcie biegu takiego terminu. Wskazał również, że w sprawie zachodzi potrzeba wykładni przepisów prawnych wywołujących rozbieżności w orzecznictwie co do formy i treści umów i oświadczeń mogących stanowić trwały i stabilny tytuł prawny zezwalający na korzystanie z cudzej nieruchomości w zakresie odpowiadającym służebności przesyłu.

W judykaturze Sądu Najwyższego wyjaśniono, że przedstawienie okoliczności, uzasadniających rozpoznanie skargi kasacyjnej ze względu na występujące w sprawie istotne zagadnienie prawne, polega na sformułowaniu tego zagadnienia i wskazaniu argumentów, które prowadzą do rozbieżnych ocen (por. postanowienia z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11 i z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, OSNC 2002, nr 12, poz. 151).

Wnioskodawca wprawdzie sformułował dwa zagadnienia prawne, które jego zdaniem Sąd Najwyższy miałby rozstrzygnąć, ale nie przedstawił żadnych argumentów co do tego, że mogą one być różnie rozstrzygane, jak również co do tego, w jaki sposób jego zdaniem powinny zostać one ocenione.

Odwołanie się do przesłanki istnienia potrzeby wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów wymaga natomiast wskazania, że określony przepis prawa, mimo że budzi poważne wątpliwości, nie doczekał się wykładni, bądź niejednolita jego wykładnia wywołuje rozbieżności w orzecznictwie sądów, które należy przytoczyć (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 października 2002 r., II CZ 102/02, nie publ.). Uzasadniając wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania w tym zakresie wnioskodawca ograniczył się do przedstawienia ogólnej wątpliwości, nie wskazując jednak, wykładnia jakiego konkretnego przepisu prawa ma te wątpliwości w jego ocenie budzić. Powołany w tym zakresie art. 35 ustawy z dnia 12 marca 1958 r. o zasadach i trybie wywłaszczania nieruchomości (tekst jedn.: Dz. U. z 1974 r., Nr 10, poz. 64 ze zm.), którego znaczenie wyjaśniono w uchwale Sądu Najwyższego z dnia 8 kwietnia 2014 r., III CZP 87/13 (OSNC 2014, nr 7-8, poz. 68), nie miał zastosowania w sprawie i nie był objęty zarzutami kasacyjnymi.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.).